

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323011188
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323011188.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B. C. D. C. E. F. G. , pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 08.04.2024, sp. zn. 3Nt/103/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 23. mája 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice, konajúci samosudcom (ďalej len „súd prvého stupňa“), uznesením z 08.04.2024, sp. zn. 3Nt/103/2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania trestnej veci, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 2T/8/2022 zo dňa 26.04.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/72/2022 zo dňa 27.09.2022, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní, výpovedí odsúdeného na verejnom zasadnutí, ako i z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/8/2022 došiel k záveru, že nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste, keďže mal za to, že bolo vykonaných dostatok dôkazov potrebných na uznanie viny odsúdeného za spáchanú trestnú činnosť a zároveň poznamenal, že odsúdený sa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2022 dobrovoľne priznal a uznal vinu za skutok, ktorý bol uvedený v obžalobe. Odsúdený teda po podaní návrhu na povolenie obnovy konania nepredložil, resp. neuviedol žiadne také nové skutočnosti, či dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama osebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, viesť k inému záveru o jeho vine, keďže žiadne skutočnosti uvádzané odsúdeným by nemali v konečnom dôsledku žiadny vplyv na spáchaný skutok, z ktorého bol uznaný vinným a teda nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste odsúdeného, čiže neuviedol také vecné skutočnosti, ktoré by neboli predmetom dokazovania, resp. zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Taktiež uviedol, že odsúdeným navrhnuté dôkazy – predvolanie a vypočutie svedkov a to manželky H. B. a G. I., ktorí by potvrdili, že požíval alkoholické nápoje pred skutkom a vedeli by posúdiť, či bol príčetný alebo nie, odmietol vykonať, keďže uvádzaní svedkovia neboli prítomní žalovaného incidentu a navyše nie sú odborne spôsobilí vyjadrovať sa k tomu, či odsúdený v čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať bezpečnosť svojho konania a či vedel ovládať svoje konanie a poukázal na to, že by teda neuviedli podstatné okolnosti potrebné pre rozhodnutie a navyše v trestnej veci bol pribratý do konania znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria za účelom vyšetrenia duševného stavu obvineného, t. j. v priebehu trestného konania boli zabezpečené dôkazy postačujúce na objasnenie veci.

V závere poukázal na skutočnosť, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím ustanovenia v zmysle § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona v trvaní 3 roky 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, nie je v zrejmom nepomere k závažnosti spáchaného činu odsúdeným alebo k pomerom páchatel'a, alebo že uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, teda včas, sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že zastáva právny názor, že okresný súd nesprávne posúdil právny stav trestnej veci, v celom rozsahu trvá na podanom návrhu na povolenie obnovy konania z dôvodu, že v čase, keď spáchal predmetný trestný čin, bol pod vplyvom alkoholu a ešte bral aj tabletky. Uviedol, že si pamätá, že v ten deň pil alkoholické nápoje, užil tabletky, avšak ďalej si už nepamätá, orgány činné v trestnom konaní ho na mieste činu neprichytili, podľa jeho názoru neboli zaistené ani žiadne stopy a tým pádom si orgány činné v trestnom konaní neplnili svoje úkony, ako im to ustanovuje zákon. Poukázal na to, že až na druhý deň prišla pre neho polícia a zobrali ho na výsluch aj napriek tomu, že aj v ten deň bol pod vplyvom alkoholu a práve na základe tejto skutočnosti bola jeho výpoveď vykonaná pod nátlakom. Uviedol, že sa priznal k veciam, ktoré nevykonal tak, ako mu je to kladené za vinu, nakoľko mu to poradili príslušníci Policajného zboru v J., i keď nevedomosť zákona neospravedlňuje, dostal strach, zľakol sa aj výšky trestu, ktorú mu príslušníci vysvetľovali. Ďalej namietal a aj namieta vyšetrenie jeho duševného stavu, nakoľko tento sa mal zisťovať bezprostredne v deň spáchania skutku, resp. pár dní po a nie niekoľko týždňov a nie je nikde preukázané, aké množstvo omamných látok mal v tele pri vykonaní predmetného trestného činu a v akom duševnom stave bol práve v ten deň. Je názoru, že mu boli odobraté jeho základné ľudské práva práve pri postupe príslušníkov Policajného zboru v prípravnom konaní. Dodal, že manželke a maloletým deťom chýba ich život bez otca, je zložitejší tak po finančnej stránke, ako aj emocionálnej a výchovnej, je disciplinovaný, denný režim plne dodržiava, problémom sa vyhýba.

Navrhol preto odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že odvolací súd obnovu konania vedeného Okresným súdom Levice pod sp. zn. 2T/8/2022 povoľuje.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec 15.05.2024 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nespĺnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Ani v písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdeného prostredníctvom svojej obhajkyne odsúdený neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval.

Nadriadený súd sa tak, ako i súd prvého stupňa nestotožňuje so sťažnostnými námietkami odsúdeného, ktoré sú totožné so skutočnosťami uvádzanými či už v samotnom návrhu na obnovu konania alebo so skutočnosťami uvádzanými odsúdenými na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa dňa 08.04.2024, keďže ako vyplýva i z odôvodnenia napadnutého uznesenia, súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/8/2022 zhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku aj so zreteľom na všetky platné zásady trestného konania, v rámci dôkazov boli zabezpečené videozáznamy z bezpečnostných kamier, ako i znalecký posudok znalca H. F., z ktorého záverov vyplynulo, že v čase spáchania trestného činu odsúdený mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, i jeho spoločenskú nebezpečnosť a tiež mohol ovládať svoje konanie a požitie alkoholu aj napriek možnej

prítomnosti palimpsestu, nemalo chorobný vplyv na jeho konanie, uplatňoval sa len jeho prirodzený a očakávaný účinok, o takomto efekte alkoholu mal však odsúdený dostatočné vedomosti a mal s jeho užívaním aj bohaté predchádzajúce skúsenosti. K námietkam odsúdeného ohľadne odobrati základných ľudských práv pri postupe príslušníkov Policajného zboru nadriadený súd iba poukazuje na výpoveď odsúdeného z prípravného konania, kde svojím podpisom potvrdil, že sa stotožnil, čo sa v uznesení vyšetrovateľa píše, je to pravda, a preto si nepodával voči tomu ani sťažnosť, vypovedal sám, následne odpovedal na otázky kladené mu vyšetrovateľom, svoje konanie oľutoval, mrzelo ho to, išiel tam bez toho, že by nad tým rozmýšľal a vyhlásil, že zápisnica je v súlade s jeho výpoveďou a nežiadal jej opravu alebo doplnenie. Dokonca žiadne „postupy“ príslušníkov Policajného zboru nenamietal ani na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa, tam následne po oboznámení sa s obsahom obžaloby, využil svojho práva a pred súdom prvého stupňa, po dôkladnom poučení, odpovedal na otázky týkajúce sa jeho viny a bol vyzročený so skutkom, právnou kvalifikáciou a trestnými sadzbami, ktoré v jeho prípade prichádzali do úvahy, následne podal vyhlásenie o vine a po akceptácii prokurátorkou bolo vyhlásenie obžalovaného o vine prijaté súdom prvého stupňa, preto sa dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní už nevykonávalo, vykonávali sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Nadriadený súd konštatuje, že odsúdený ani v písomnom odôvodnení sťažnosti neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybníť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočností, ktoré považoval za dokázané, posudzoval jeho návrh na obnovu konania. Taktiež nadriadený súd zdôrazňuje, že súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je povinný vykonať akýkoľvek ním navrhovaný dôkaz či už preto, že v pôvodnom konaní nebol súdu známy alebo sa domáhať takého dôkazu, ktorý súvisí s jeho právom, ktorý nevyužil prípadne ktoré využil, ale sa domáha jeho prehodnotenia. Odsúdený v pôvodnom konaní, tak ako je už vyššie uvedené, ani prostredníctvom svojej obhajkyne, právo na obhajobu v ním namietanom postupe príslušníkov Policajného zboru, nevyužili.

S poukazom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že žiadne iné nové dôkazy, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, odsúdený neuviedol.

Nadriadený súd preto poukazuje na skutočnosť, že síce v predmetnom konaní boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 1 Trestného poriadku, t. j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Trestného poriadku vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia takých nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Z vyššie uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že obnova konania smeruje k náprave „skutkových pochybení“ a nie k náprave zákonných pochybení.

Taktiež nadriadený súd nezistil ani žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku v postupe súdu prvého stupňa pri prerokovávaní návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, napadnuté uznesenie vzhľadom k riadnemu odôvodneniu považuje za zákonné a správne, na ktoré nemá vplyv ani konštatovanie odsúdeného ohľadne života jeho manželky a detí bez otca, resp., že t. č. je vo výkone trestu disciplinovaný, denný režim dodržiava, problémom sa vyhýba.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.